

Студијски програм: Дефектологија, модул Сензомоторичке сметње и поремећаји			
Врста и ниво студија: Основне академске студије			
Назив предмета: ПСИХОЛОГИЈА ПОРОДИЦЕ ДЕТЕТА АТИПИЧНОГ РАЗВОЈА			
Наставник: Слободанка В. Антић, Сања М. Димоски			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: нема услова			
Циљ предмета: Омогућити студентима стицање референтног оквира за разумевање психодинамике породичних односа у породицама са атипичним дететом и основу за пружање потребне подршке.			
Исход предмета: Усвојени основни појмови разних теоријских приступа породичне психологије, препознавање интеракционих образаца и разумевање психодинамике у породицама са дететом атипичног развоја, као и спремност за партнерски рад и пружање адекватне подршке.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> Најпре се дефинишу основни концепти породице из перспективе различитих теорија и представљају модели породичног функционисања. Потом се описују специфичности у појединим фазама животног циклуса породица детета атипичног развоја (деца са развојним сметњама и даровита деца). Разматрају се теме као што су: реакције родитеља на сензорно или моторичко оштећење детета и типични обрасци понашања, специфичности афективног везивања, положаја сиблинга и психодинамике породичних односа. Дискутује се непрепознавање даровитости ометеног детета од стране родитеља. Износе се истраживачки подаци о „портретима“ породица атипичне деце, количини доживљеног стреса, начинима суочавања са проблемима итд. Најзад се разматра улога родитеља као партнера у креирању ИОП-а за дете са потребом за додатном подршком, као и подршка која је потребна породици. <i>Практична настава:</i> На вежбама, семинарима и консултацијама се појашњавају и продубљују знања са предавања и вежба њихова примена у хипотетичким ситуацијама.			
Литература 1. Станимировић, Д. (2005). <i>Стрес у породицама са слепим адолесцентом – специфичности индивидуалног и породичног превладавања</i> . Докторска дисертација, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, стр. 23-24, 25-41, 50-65, 151-177. 2. Митић, М., Радојевић, Б., Хрњица, С., Жегарац, Н., Стефановић, М., Вељковић, Л., Рајовић, В., Пипер, Б., Радовић Жупунски, М. (2011). <i>Деца са сметњама у развоју - потребе и подршка</i> . Београд: Републички завод за социјалну заштиту, Фамилиа. 3. Митић, М. (1997). Породица, здравље и болест. У Д. Бергер (ур.) <i>Здравствена психологија</i> (стр. 217-239). Београд: Друштво психолога Србије – Центар за примењену психологију. 4. Станимировић, Д. (2016). <i>Адолесценти са оштећењем вида у сусрету са развојним и додатним изазовима</i> (стр. 51-58, 173-176, 181-185, 234-239, 242-249). Београд: Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. ISBN978-86-6203-081-1. 5. Станимировић, Д. и Мијатовић, Л. (2012). Обрасци афективне везаности за родитеље и пријатеље код младих оштећеног вида. У С. Стоиљковић, Ј. Тодоровић и Г. Ђигић (ур.), <i>Личност и образовно-васпитни рад</i> (стр. 169-179). Ниш: Филозофски факултет. ИСБН 978-86-7379-256-9 6. Драгојевић, Н., Милачић Видојевић, И. (2011). Разлике у вулнерабилности мајки и очева деце са ометеношћу. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> 10 (4), 573-593. ISSN 1452-7367 7. Драгојевић, Н. (2010). Стрес у породицама са телесно инвалидним дететом. У Ј. Ковачевић и В. Вучинић (ур.), <i>Сметње и поремећаји: Феноменологија, превенција и третман</i> , део I (стр. 105-118). Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. ИСБН 978-86-80113-99-9 8. Димоски, С. (2006). Циклуси развоја породице детета са слушним оштећењем. <i>Београдска дефектолошка школа</i> , бр. 1, 1-11. ISSN 0354-8759 9. Станимировић, Д. (2013). Редослед рођења као детерминанта перцепције породичног функционисања. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> , 12 (3), 335-352, ISSN 1452-7367 Doi: 10.5937/specedreh12-4274 10. Круљ, С. Р., Арсић, З. (2008). Основне претпоставке и услови за развој даровитости и креативности у породици. У Г. Гојков (ур.), <i>Методолошки проблеми истраживања даровитости</i> (стр. 345-353). Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“			
Број часова активне наставе:		Теоријска настава: 2	Практична настава: 1
Методе извођења наставе: Предавања, вежбе, самосталан задатак, семинари, презентације, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит:	поена
активност у току предавања	15	писмени или усмени испит	50
практична настава	15		
семинари	20		